

MEÄN VÄYLITTEN JA IHMISTEN PUOLESTA

Maa- ja metsätalousministeriö

Turtola 10. syyskuuta 2017

kirjaamo@mmm.fi

orian.bondestam@mmm.fi

Viite: Lausuntopyyntö 30.8.2017 [MMM2017-00535] komission ehdotuksesta Itämeren kalastuskiintiöiksi vuodelle 2018

KANTAKOHTAISEEN KALASTUKSEEN

Tornio-Muoniojokiseura on ajanut määrätietoisesti kantakohtaista lohien kalastusta kunkin kannan kestokyvyn mukaan. Lohenkalastus Itämerellä, Suomenlahti ja Pohjanlahti mukaanlukien, on sekakantakalastusta, jossa ei voida tietää mihin kantaan kalastus kohdentuu. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES mainitsee neuvonantonsa alussa, että lohenkalastus tulisi perustua kunkin joen lohikannan tilaan *“salmon fisheries should be based on the status of individual river stocks”*. Suomen tulee, merilain tarkoittamana lohien alkuperävaltiona, viitata omassa kannanotossaan erityisesti tähän ICES:n neuvonannon kohtaan.

Kun sekakantakalastus sallitaan, Itämeren lohikiintiöiden asettamisessa haetaan hyväksyntää biologisen vahingon tuottamiselle ja jokivarsien väestön riistämiseksi. ICES:n neuvonanto Itämeren lohikiintiön suuruudeksi on siten kompromissi oikean ja väärän toimintatavan välillä, kun jokista luonnonvaraa pyydetään summittaisesti merellä. Viittaamme tässä Itämeren lohiasetuksesta antamiimme lausuntoihin. ICES:n neuvo lohikiintiöksi 2018 Pohjanlahdelle ja Itämeren pääaltaalle on vajaa 80.000 lohta. Tämä tarkoittaa 17 %:n vähentämistä nykyisestä.

Katsomme, että Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden [Sub.div. 22-31] kiintiön suuruus voi enintään olla ICES:n esittämä alle 80.000 lohta, koska valtioneuvoston periaatepäätöksellä Suomen lohi- ja meritaimenstrategiassa Suomi on sitoutunut tieteelliseen suositukseen. Perustelut tätäkin pienempään kiintiöön ovat vahvat,

koska silakan liikapyynnin ja heikentyneiden turskakantojen vuoksi kilohailin osuus lohen ravintokalana on noussut. Tämä on aiheuttanut tiamiinin puutosta lohissa ja lohen M74 oireyhtymän voimakasta kasvua kaikilla indeksijoilla Ruotsissa ja Simojoella. Tämän lisäksi tuntematon lohikuolleisuus on vaivannut Tornionjoen lohikantaa jo kolmena vuotena peräkkäin.

Kesä on ohi ja fakta tiedossa. Tornionjoella jäätiin biologisesta vähimmäistasosta kolmannes, Simojoella päästiin tuskin kolmannekseen. Jokiseura katsoo, että lohikiintiötä tulisi pudottaa 20 %. Suuri osa Perämeren jokien lohikannoista kiertää kutuvaelluksellaan Suomenlahdella. Suomenlahden lohikiintiö [Sub.div. 32] on edelleenkin kalastukseen vaikuttamaton ylisuuri paperikiintiö. Mikäli Kymijoen ja Viron jokien lohista aidosti halutaan pitää huolta, myös Suomenlahden kiintiö tulee asettaa kalastusta aidosti rajoittavaksi.

Aiempien vuosien tapaan MMM lausuu lohen sekakantakalastuksesta muistiossaan: *"Suomi nostaa sopivissa asiayhteyksissä esiin lohen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat"*. Tämä on aivan liian vaatimaton lähestymistapa itse pääongelmaa kohtaan ja suorastaan farssi Suomen viimeaikaisiin toimiin nähden. Lohet, kunkin joen alkuperäis'kansat', ansaitsevat tulla kohdelluiksi erillisinä kantoina. Itämeren alueen tärkeimpinä alkuperävaltioina Suomea ja Ruotsia velvoittaa Rion sopimus ja merilain säädökset aktiivisesti jatkamaan ponnisteluja kohti kantakohtaista lohenkalastusta. Ruotsi on siihen matkalla; Suomen viimeisimmät lainmuutokset ovat kantakohtaiseen kalastukseen siirtymisen esteenä.

Suomen lainsäädäntöä on korjattava.

Kunnioittavasti

Kalervo Aska, pj.

jokiseura@tornionjoki.fi

www.jokiseura.fi